

פרשת מקץ < 136 < א' טבת תשע"ג

גילוי דעת

הרבנית רחל נריה ע"ה

דור הנפילים

דברים לזכרה של הרבנית רחל נריה ע"ה

התצי השני

הזוג נבון, מנהלי אתר 'שליש גן עדן',

על אפשרויות בנות זמננו להתמודדות עם הרווקות המאוחרת

בצלאל סמוטריץ' חושף את הזיוף של ארגוני 'זכויות אדם'

אורה פולק מזכירה לכולנו מי אחראי על האור בבית

אסתר טילם-אלוש מספרת על הסיטו שהעלה לה את החום כשבחוץ קר

ה'צבר יוסף פר פחול ה'ים הר'קה מאד עד פי ה'דל לספר כי אי' מוספר (בראשית מ"א, מ"ט)

אבי קנטורביץ | מנכ"ל תנועה כהלכה
מסתובב בדרכים

עייפות בנהיגה

זה קורה לפעמים. בנהג עייף אחרי שעות פעילות רבות או אחרי נהיגה ממושכת ובכל זאת הוא מחליט להמשיך. "עוד מעט נגיע", הוא אומר לעצמו. הנוסעים ברכב אינם מחזיקים מעמד ונרדמים אבל הנהג שלנו ממשיך. לצערנו, לא תמיד מגיעים הביתה... בשלום.

רענון או הפנה

- שינה
- מנוחה ממושכת
- אין לנהוג
- הפסקה בנהיגה
- הפסקה וחילופי עצמות
- הפסקה ממושכת עד לרגיעה
- מי ששותה אינו נוהג
- אין לנהוג
- לפני נהיגה ארוכה נאכל ארוחה קלה
- שתייה רבה
- יש להימנע מנהיגה בשעות העייפות

מהם גורמי העייפות?

- חוסר שינה
- מאמץ (ספורט, עבודה קשה)
- דיכאון
- חום ורעש (ברכב)
- חדגוניות
- מתח, לחץ
- אלכוהול
- תרופות מטשטשות
- אכילה מרובה
- צמא
- תופעת השעון הביולוגי

איך נדע שהנהג עייף?

1. נהג עייף ממעט להשתמש במראות.
2. נהג עייף אינו מקפיד לנסוע בצד ימין של הכביש.
3. נהג עייף אינו שומר על קו נסיעה ישר.
4. נהג עייף אינו זוכר אתרים שעבר בהם דקות ספורות קודם לכן.
5. נהג עייף – עיניו נעצמות וראשו צונח.
6. נהג עייף מתקן "תיקוני הגה" בתנועות חדות.
7. בואו נקפיד לנהוג רק בערנות ובשלילה

סדנאות סימולציה לנהיגה חכמה של תנועה כהלכה
מסובסדות ע"י קרן אביה: 054-4836343, 09-7745758

המערכת:

רחל אימנו

בסוף שבוע שעבר הלכה לעולמה הרבנית רחל נר"ה ע"ה אשר נפטרה בגיל 91 במושב כפר הוראה, הרבנית והרב משה צבי נר"ה מסמלים ומייצגים דור של נפילים, דור של צערנו הולך ונעלם. פשטות, תמימות, חתירה לאמת, דבקות בדרך ומעל לכל אמונה בקב"ה. הרבנית רחל היא למעשה תמצית הסיפור של הציונות הדתית במיטבה. היא מסמלת יותר מכל את החיבור של אהבת התורה, אהבת העם ואהבת הארץ. יהי זכרה ברוך.

כוס התה

התאשפוזתי לאחרונה בבית חולים מבלי יכולת לנוע. מושבת לחלוטין. באחת הפעמים כשכאב לי נורא צלצלתי בפעמון שהיה ליד מיטתי במטרה לקבל מענה. האחות הבכירה והותיקה התייצבה תוך זמן קצר ובחיוך נתנה לי מענה. במהלך הטיפול התגלגלה שיחה במהלכה האחות ציינה "שכבר שנים שאני לא מצליחה לסיים את כוס התה שלי עד תומה" ואני ביני לבין עצמי חשבתי, איך אפשר להמשיך כך? זה לא הוגן ולא הגיוני. דמיינתי שעומדת מולי אימי וזה גרם לי לתחושה ממש לא נעימה.

שביתת האחות בעיצומה וכתוצאה ישירה יש עומס בבתי החולים, ניתוחים שמתבטלים. אחיות נוטשות את המחלקות ונכון לכתיבת שורות אלו המשבר רחוק מלהסתיים. האוצר דבק בעמדתו והאחות בצדק לא מוכנות לוותר אני מזדהה לחלוטין עם האחות והאחים שעושים עבודת קודש. העבודה היא מסביב לשעון אין יום ואין לילה, התרוצצות שאינה מסתיימת לעולם, חיים ממשמרת למשמרת. המשותף למקצוע הוא הרצון לתת ועוד פעם לתת.

אז זה נכון שצריך לשמור על קופת התקציב ויש מסגרת שאסור לעבור ולחרוג ומסביב יהיה הסער (משבר כלכלי עולמי). אבל בינינו יש הרבה מקומות עבודה בשירות המדינה ששם "חוגגים" ואפשר לקצץ. ניתן למצוא את התקציב כדי לסיים את הסאגה הנוכחית, הכל עניין של רצון. מערכת הבריאות בישראל היא מהמפוארות והחשובות בעולם ועלינו להתייחס לכך בהתאם. על כל אחד ואחת ממקבלי ההחלטות להבין שעל פי הסטטיסטיקה, יש סיכוי רב, לצערנו, שכולנו נזדקק ביום מן הימים לסעד של אחות טרוטת עיניים ומותשת.

יש מקומות שבהם אסור לשחק משחקים של כוח.

ברכת בריאות וחנוכה שמח!

ר' צבי

הוצאה לאור: | קרן אביה | לפרסום, למודעות ולהנצחת: | עורך: נבו כץ | עיצוב: תמי כהן ואביטל ירושלמי | מחיר הגיליון: 4 ש"ח כולל מע"מ
הפקה ופרסומות: 4 פרסומי ישראל | תוכן המודעות על אחריות המפרסמים בלבד | אין במאמרים משום המלצות מקצועיות או טיפוליות | נא לא לקרוא בשעת התפילה
נא לשמור על קדושת הגיליון | כל הכנסות הגיליון קודש למלחמה בתאונות הדרכים © כל הזכויות שמורות לפרסומי ישראל ושות'

הדלקת נרות	מוצאי שבת
ירושלים: 4:01	ירושלים: 5:16
תל אביב: 4:19	תל אביב: 5:17
חיפה: 4:09	חיפה: 5:14

חנוכה ב'משקפת': עשרות אוטובוסים בעקבות המכבים

חנוכה על גלגלים במשקפת: עשרות אוטובוסים של משקפת, פרויקט ההיכרות הלאומי, פשטו על בקעת הירדן ואזורי בנימין בעקבות המכבים במהלך ימי החנוכה. המטיילים, אזרחים מתל אביב, נתניה, אשדוד, הרצליה כל רחבי הארץ שזה להם הביקור הראשון ביהודה ושומרון, טיילו

באתרים ההיסטוריים ולמדו על המקומות שהיו נקודות יהדות באזור, אז והיום. את מטיילי היום הראשון פגשו קבוצת שחקנים מחופשים שהמחזיון בזמן אמת והחזירו את מטיילי משקפת בשעון הזמן. מאות שנים אחורה. השחקנים

סיפרו על הבקעה והובילו את תיירי ישראל הקטנה בסיוורם חקלאים ובאתרים מרכזיים. בסיום יום הטיול התכנסו כל הנוסעים באגדת הבקעה, שם הקיים טקס סיום מרגש, עם הדלקת נרות ושירה בציבור. המטיילים שבחרו לצעוד בעקבות המכבים הסתערו על אזור בנימין, ממערב למזרח ומדרום לצפון, האזור בו לחמו המכבים ביונים, הסתתרו במערות ונצחו במאבקי הרוח. את ימי הטיולים בעקבות המכבים סיימו המטיילים בטקס הדלקת נרות והופעה מוסיקלית בהיכל התרבות באריאל. "מרגש לראות את עשרות אוטובוסים ולפגוש את אלפי המטיילים שכבשו ברגליהם את האתרים בהם נלחמו המכבים לפני מאות שנים", אומר בני כהן, מנכ"ל משקפת. "היכרות האלפים עם השטח היא גם היכרות בלתי אמצעית עם ההיסטוריה של עם ישראל, היסטוריה מוחשית שפועמת גם בימים אלה ממש ביהודה ושומרון...". כהן מזמין את הציבור להתעניין ב mishkefet.org.il אתר משקפת ובעמוד הפייסבוק על סיורים נוספים.

לפרטים נוספים ולהרשמה: 08-9712348

לתנועת בני עקיבא העולמית דרושים שליחים

לשנה הבאה

משפחות מצוינות

לשליחות חינוכית/קהילתית

של שנתיים ביעדים שונים בעולם.

יתרון לדוברי שפות ובעלי תעודת הוראה.

קו"ח או פרטים אצל דני:
dani@bneiakiva.net
או 052-5665148

איילת שקד

אורית סטרוק

שולי מועלם

מתחילות משהו חדש.

כבר שנים שאנו הנשים, משמיעות קול ערכי,
לוחמות בחזית ההסברה, משפיעות בחזית הציבורית.
עברנו לקדמת הבמה, מהיום נשפיע גם בכנסת.

**מהיום, יש לך בית.
הבית היהודי.**

**הבית
היהודי**
בראשות נפתלי בנט

**משהו
חדש
מתחיל**

לקבלת שלט למרפסת שלח
מסרון למספר: 055-6634588

תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך". דהיינו, לבטל תורה ולגרום לכך שעם ישראל יחיה חיי הוללות. עם ישראל התגבר על ידי הכהנים הקדושים, והקב"ה מסר את הרשעים ביד עוסקי תורתו. זהו לימוד לדורות, שאם עם ישראל נחוש בדרכו האמיתית, דרך התורה, הוא יכול לעמוד גם מול מעצמות גדולות ועמים רבים. יוסף באופן אישי השפיע על הסובבים אותו ועל הדורות הבאים. חג החנוכה לא בטל, מלחמתנו נגד תרבות יוון לא הסתיימה, ובכל דור ודור יש הרוצים לטשטש את הזהות היהודית-תורנית שלנו, ולייבא תרבות מאומות העולם. עלינו לדבוק בתורתנו הקדושה, שרק היא נותנת לנו את ההדרכה לחיים אמיתיים.

יהי רצון שנזכה ללמוד, גם מיוסף וגם מחנוכה, לשאוב את העוז והגבורה שאבותינו הקדושים הנחילו לנו מדורי דורות, שיביאו אותנו אל המנוחה ואל הנחלה.

של ישרות צדקות ואצילות, למרות שהוא משלם על כך מחיר כבד אפילו עד כדי ישיבה בבית סוהר. עמידתו האיתנה של יוסף, שלא הושפע ממידותיהם של המצרים, שימשה כדוגמה חיה לכל בית יעקב שהיו במצרים, ובעצם לכל יהודי שנקלע לבין האומות לבדו, שאפשר להיות נחושים ולשמור על רמה רוחנית גבוהה. פרשתנו חלה בכל שנה בימי החנוכה. בחנוכה אנו מציינים דווקא את גבורת החשמונאים, למרות שבזמן בית שני היו אירועים נוספים שבהם עם ישראל ניצח אויבים מבית ומחוץ, כפי שנכתבו במגילת 'תענית'. חז"ל אומרים שבטלה מגילת 'תענית' מפני שאירועים אלו כוחם יפה לשעתם ולא לדורות. **מה שאין כן חג החנוכה שנקבע לדורות עולם, מכיון שהתועלת שהיתה בניצחון על מלכות יון לא הצטמצמה לאותה שעה, אלא נתנה לעם ישראל 'זריקת חיסון' לדורות עולם, לעמוד מול השפעות זרות.** היוונים הרשעים רצו "להשכיחם

ידידתו של יוסף למצרים, היתה על מנת להכשיר את הקרקע לקליטת בית יעקב כמה שנים מאוחר יותר, כאשר השבטים יורדים מצרימה על מנת לקיים את הגזירה האלוהית "גר יהיה זרעך בארץ לא להם". דווקא יוסף נבחר על-ידי ההשגחה האלוהית לרדת למצרים. עמדו לו בכך מעלתו וצדקותו, והבטחון שלא יפול מהמדרכה הרוחנית והחינוכית אותה ספג אצל יעקב אבינו. התורה מספרת על ההתמודדויות הנוספות שהיו ליוסף בין האומות, ובכולן נהג בצדקות. במיוחד בולטת ישרותו ומוסריותו, כשהיה ממונה על ביתו של השר המצרי, ולא שלח ידו ברכוש הזולת. גם כאשר אשת אדוניו ניסתה לפתותו לדבר עבירה סירב בתוקף, כיון שידע שזהו חטא גם בין אדם למקום וגם בין אדם לחברו. לצערנו, היום בעולם הרחב מתארים דווקא את חולשותיהם של בני האדם. לעומת זאת התורה מתארת מי הוא "גיבור" - אדם היודע לא להיגרר אחר התאוות, אלא בוחר בדרך

התוכנית הסודית (לא לפרסום)

הרב מנחם בורשטין - ראש מכון פוע"ה

התחשבות ברגשותיהן של המשפחות הממתנות בארץ כנען. מדוע חל שינוי בתכנית, ולמה שם אותם במשמר שלוש ימים? בשלב זה מגיע יוסף לחלקה השני של תכניתו, יתכן שהוא זקוק לפסק זמן של מחשבה. רוצה הוא גם שאחיו יעשו כן, אולי יתחילו להרהר מעט בתוצאות מעשיהם.

שלושת ימים בתנ"ך, הם זמן מחשבה או צפייה (עקידה, חלומות השרים, מתן תורה, יונה ועוד). בעל 'העקידה' מסביר את השינוי בתוכנית: יוסף רוצה להעלות בצורה חדה במחשבת האחים את התמונה המוכרת להם מן העבר. בני יעקב מגיעים הביתה ואחד מהם חסר. מה יאמרו? איזו תכונת יראו עכשיו? המטרה הושגה, האחים נזכרים במכירה, ומה שלא התחדד בשלושת ימים של מחשבה הושג על-ידי רעיון אחר. הם אומרים איש אל אחיו: "אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו... על כן באה אלינו הצרה הזאת".

אך בעצם, מדוע יוסף עושה כל זאת ולא חושף את עצמו מיד? האם הוא רוצה להחזירם בתשובה? האם הוא רוצה לממש את חלומותיו?

על כך נשמע מכם pvpuah@gmail.com

ונדבר בשבוע הבא

שחלומותיו עשויים להתגשם - ועל כן מבקש רישום מדויק של תושבי החוץ הבאים לשבור שבר. ובנוסף להיותו השליט על הארץ אינו זונח את תפקיד "המשביר לכל עם הארץ" (כהדגשת הספורנו).

יוסף חפש האשמה אשר קל להוכיחה, ואשר תקנה לאחים הרגשה המוכרת בינתיים רק לו, של אדם הנחשד על לא עוול. לצד מטרה זו, כאדם וכאח - הוא רוצה לקבל מידע רב ככל האפשר על משפחתו: העוד אביו חי? ומה שלום אחיו הקטן? מצד שני - משער הוא שאחיו באו למצרים עם התקווה הסמויה לעלות על עקבות האח שנמכר ולהביא לאביהם בנוסף לשבר ממצרים מזור לשברו.

יוסף - כהדגשת ה"כתב והקבלה" - צריך בצורה כלשהי למנוע מהם כל איסוף מידע אודותיו, על מנת שלא יהיו אותו בגינה העת. מצב מורכב ומסובך לכל הדעות. הנוסחא הגואלת נמצאה: האחים מואשמים בריגול. כל שאלה מצידם אודות השליט - מחזקת את האשמה, כל חקירה בדבר מוצאם ומשפחתם היא לגיטימית ובמקומה.

האחים הנבוכים נשארים המומים מהאשמות השווא. כצפוי - טענתם אינה מתקבלת, ואז מציע יוסף לבדוק את כנותו של המידע שמסרו ולשלוח את אחד האחים להביא את בנימין. אך, תכנון זה אינו יוצא לפועל. יוסף הופך באופן מפתיע את תכניתו ומציע שכולם ילכו וישאירו אחד כעירבון, בטענת

באי 'סה' שבדרום מצרים חקוקה על סלע כתובת המספרת כי בימי המלך ג'וסר מן השושלת השלישית, אירע רעב שנמשך שבע שנים. המלך שאל אז בעצתו של המשנה למלך ששמו 'אמחתף' והקדיש חבל ארץ נרחב לכוהני הדת.

אמחתף היה באופן רשמי רק המשנה למלך, אך בפועל הופקד בידו ניהול ענייני הממלכה (מקרא וארכיאולוגיה - לוי/רוטשטיין). אמחתף הפך לשם דבר, לחכם באדם (הפרעונים האבודים, עמ' 66).

אינני בטוח אם הוכח באופן מעשי ש'אמחתף' הוא יוסף. **ניסיתי לבדוק בגימטריה, 'יוסף' יוצא פחות מ'די' ו'צפנת פענח' יוצא יותר מ'די', אך גם הכתובת המצרית מראה על כוחו הגדול של המשנה למלך במצרים.**

ליוסף היו יכולות גדולות, ובכך מתחדדת השאלה: האם התנהגות יוסף לאחיו היתה פרי תכנון מוקדם או שמא תגובה גררה תגובה. מדוע האשים אותם בריגול דווקא? האם האשמותיו והתנכרותו היו כלולים בתכנית המוקדמת? ובעצם - האם ציפה להיפגש עמם? או שמא הייתה זאת הפתעה?

מצרים - אשר צברה במשך שנות השבע מזון רב, משמשת מקור מחיה לסביבותיה. מכל ארצות הרעב מגיעים אנשים לשבור בר. בראות יוסף את גל אנשי החוץ המגיעים למצרים לוקח הוא בחשבון, כנראה, את בואם של נציגים ממשפחתו ואולי אף את בוא אביו. (כמובטח בברית בין הבתרים). הוא צופה

לארון פרבשטיין סמנכ"ל 'בתי אמנה' ולרעיתו יעל

מנצח אור להולדת הבן

שתזכו לגדלו לתורה לחופה ומעשים טובים
בבריות נחת ושמחה

מערכת גילוי דעת ופרסומי ישראל

משרדים
להשכרה

120 מ"ר

מרכז שטנר, ג.שאול ירושלים

חביב: 050-7975040

עדינה: 02-5350901

דירות 4 חדרים
בכ- 1,550,000 ₪
דירות 5 חדרים
בכ- 1,650,000 ₪

לראשונה בירושלים
עמותת רכישה לעובדי
הייטק

מרחק דקות ספורות
מהר חוצבים

1-700-500-555

פרטים במחיר:
www.bemuna.co.il

עמותת
רמות שמואל
ע"ש שמואליק מאיר ז"ל

מתארגנת
עמותת רכישה
למכרז

האנטרי ברמות ירושלים

ועכשיו
במבצע
5 חדרים עם
מרפסת ענקית!

אויכלוס בתנן
15 חופש!

בפרדס חנה:

- ✓ שכונה פתית יחידה בסיר
- ✓ אזור ירוק צמוד לחורשה
- ✓ מושבה פסטורלית
- ✓ קרוב לכביש 6
- ✓ זרעין תורני באנושה
- ✓ בנינו בוטיק מסובבים
- ✓ הילד צעיר ואיכותית
- ✓ חינוך מסלול באזור

ברוכים הבאים לפרדס חנה הירוקה

להרגיש את הטעם של פעם, לחיות את העתיד.

בפרויקט דירות 3/4/5 חדרים, דירות גן ופנטהאוזים

1-700-500-555
www.bemuna.co.il

שאלה

הבן שלנו בן 16 וחצי, הגיע לשבת הביתה. סידרתי לו את התיק כפי שאני עושה בדרך כלל וגיליתי חפסת סיגריות. התייעצתי עם בעלי והודענו לו שאם הוא ממשיך לעשן, אין לו מקום בבית. יש לנו עוד ילדים צעירים, ופחדנו שהם ילמדו ממנו. במוצאי שבת ראינו אותו אורז תיק וביום ראשון בבוקר, פשוט נעלם. הוא לא הגיע לישיבה התיכונית, לא עונה לשיחות שלנו. אנו מאוד דואגים לו ותוהים כיצד להתנהג.

תשובה

קודם כל, תרגעו, אל תצאו לחיפושים ואל תרדפו אחריו. אם תנהגו כפי שצריך, הכל יבוא על מקומו בשלום בקרב. טבעי שתחששו שמא חס ושלום יקרה לו משהו, אך אם ננתח יחד את האירועים ונלמד מהם כיצד להתנהל נכון להבא, אני סבור שניתן יהיה לתקן את המצב.

הבעיה מתחילה מהמשפט הראשון: "סידרתי לו את התיק". מדוע את מסדרת? וכי הוא ילד קטן, ואת המורה שבודקת לו שיעורי בית? מה יש לאמא לבדוק בתיק של בנה בן 16 וחצי? זו הבעת חוסר אמון בבן. וכי מה אתם מצפים, כיצד הוא יגיב? יתכן שזו כשלעצמה הסיבה שבגינה החל לעשן, וגם דאג שתהיה חפסת סיגריות בתיקו. כדי שאת, אמא, תחפשי ותמצאי את הסיגריות, ויהיה לכם על מה לריב. העישון הוא תגובה ישירה לחוסר האמון שלכם. הבן למעשה אומר לך שאם אין לך אמון בו אז הוא הולך עד

דווקא העובדה שהוא לא עונה לשיחות, מוכיחה שהוא רוצה קשר. הוא רוצה להדאיג אתכם, רוצה שלא תישנו בלילה ושתחששו לגורלו. הוא רוצה שתדעו אחריו. אם כן, מה לעשות? הכל תלוי בכך, בחשיבה שלכם, בשינוי היחס ובקבלת החלטה להפסיק להתייחס אליו כאל ילד ולעבור ליחס של בוגר. בראש ובראשונה יש להעביר אליו את האחריות. לא לחטט בתיקו וגם לא לדאוג לגורלו. הוא בחור גדול ויעשה מה שהוא רוצה. אם תקבלו על עצמכם החלטה כזו, תוכלו לשלוח לו הודעה, מיסרון, בו אתם מראים לו שאתם סומכים עליו שהוא נוהג כראוי, אינכם מודאגים, וכאשר יחזור תשמחו לשוחח איתו על ההמשך. מאחר והכל התחיל מסגירות, הצעתי היא, לא לדרוש ממנו להפסיק לעשן, אלא לדרוש שלא יעשן בבית. ומחוץ לבית, זו אחריותו הבלעדית. אני מאמין שדרך כזאת תחזיר אליכם את הבן האובד ■

הסוף ובודק גבולות. מכאן ואילך, ההמשך ברור. נוצר ביניכם מאבק בו אתם דורשים ממנו לשנות התנהגות ולהפסיק לעשן והוא מגיב במלחמה: "לא אפסיק, ונראה מה תגידו". כיוון שאתם לא הסתפקתם באמירה "אל תעשן", אלא גם גזרתם תגובה מעשית המבקשת ממנו לעזוב את הבית במידה והוא ממשיך. לכאורה, צדקתם בתגובה זו, כיוון שיש לכם עוד ילדים קטנים. אבל תגובה כזו, לעיתים גוררת את התוצאה בה אכן, הבן "לוקח ברצינות" את האמירה שאולי לא התכוונתם לתת אותה כהוראה לביצוע, אבל הוא פירש זאת כך. לכן, לא פלא שהוא קם ועזב את הבית.

נעצור כאן, ונחשוב יחד: האם הוא רוצה קשר עם הבית, או שמא טוב לו לחיות לבד? לכאורה נראה שאינו רוצה קשר, שהרי אינו עונה לשיחות הטלפון שלכם. אך האמת היא שהוא מאוד רוצה קשר עם הבית, אבל רצונו הוא בקשר בריא.

הנקמה המתוקה

הרב ד"ר יוסף פריאל - מרצה לתנ"ך במכללת גבעתי ושינגטון

(מג, לד). **אדם מרשה לעצמו להשתכר או כשמרגיש בטוח או כשמיאוש וזהו בדיוק מצבם של האחים. יוסף מבחינתו מעוניין מאד ש"יכנס היין ויצא הסוד" מה עוד חשבו האחים כששמעוהו צועק בבור ומה עשו אחר-כך, אך היין לא חשף זאת ולכן הוא ממשיך את המבחן.** הוא מעניק לכל אחד תשורה מאת המלך ולבנימין תשורה מחומשת (מג, לד), לראות האם התבגרו אחיו והם מסוגלים לשאת מתנת יתר הניתנת לאחד מן האחים? הוא שמח לראות שהם מסוגלים, אך הם עדיין לא נבחנו במבחן הגדול ביותר - לקיחת אחריות מוחלטת על אח. לשם כך נזקק הגביע שיביא את האחים גם לקריעת הבגדים שלהם (מד, יג) וגם להצהרת האחריות: "הננו עבדים לאדני" (מד, טז) שיש בה גם התגשמות החלום וגם השלמת תהליך התשובה. בשלב זה, לאחר הנאום המרגש של יהודה, נשבר יוסף ומתגלה אל אחיו, לא בלא מבחן נוסף בו הוא מעביר אותם בכך ששוב נותן לבנימין "חמש חליפות שמלות" (מה, כב). ואכן, תהליך התשובה נשלם. האחים שזרקוהו לבור, עברו בעצמם דרך הבור והוכיחו שתשובתם שלמה ■

אותו השתדלו לשכוח במשך השנים והם מתחילים לקשר בין האירועים ("אשמים אנחנו על אחינו", מב, כא). יוסף חושב שהדבר אינו מספיק. לאחר שלושה ימים הוא מוציא את אחיו, מלבד שמעון, שלפי המדרש (ב"ר צא) היה זה שזרקו לבור, ומטיל עליהם משימה בלתי אפשרית - להביא את בנימין. לא רק בגלל געגועיו הוא מצווה זאת, אלא גם כדי לבחון את רמת האחריות שמוכנים אחיו, בני לאה, לקחת על בנה האחרון של רחל - האם היריבה. לשמחתו, יהודה לוקח אחריות ומביא את בנימין. אולם יוסף חושב שעדיין האחים צריכים לעבור כמה שלבים בתשובתם שהרי על שמעון שנכלא לבדו לא לקחו אחריות, והוא מזמין "לאכול לחם" (מג, כה). מה פשר ארוחה זו, שמא "הסעודה האחרונה"? האחים חרדים ממנה אך אין להם ברירה והם יושבים לאכול לחם אצל האיש הרע. בסעודה זו מנסה יוסף להחזיר את אחיו לחלק המזעזע ביותר במהלך המכירה, שם הם "ישבו לאכול לחם" (לז, כה), בשעה שיוסף בכה וצרח (חזקוני).

האחים עוד לא מבינים את הקשר אך יוסף גורם להם להרגיש מספיק בטוחים להרשות לעצמם להשתכר

"וישלח פרעה ויקרא את-יוסף ויריצהו מן-הבור" (מא, יד). פסוק זה מעורר שאלה גדולה. שמות שונים יש לאתרי כליאה בסיפורי יוסף ואחיו: "בית הסהר" (פרק לט) ובעיקר "משמר" (פרקים מ-מב), מדוע משתמשת התורה במילה "בור"? סוד גדול מסתתר כאן. יוסף אמנם נזרק לבית הסהר, אך מרגע עלייתו לגדולה, הוא מחליט להחזיר את אחיו אל הבור שאליו הושלך בעמק דותן עשרים ואחת שנה קודם. כיצד הוא עושה זאת? בחכמה ובענווה רבה.

מסעו החוזר של יוסף אל הבור, נפתח במפגשו המתוכנן עם אחיו שבאים לקנות אוכל במצרים ומגיעים ישר אל הממונה הראשי. רק תכנון מוקדם יכל לגרום לכך. בפגישתם, מכנה יוסף את אחיו חמש פעמים "מרגלים". בלשון התנ"ך המרגל עושה שתי פעולות: הוא או חושף ערווה או מדבר דיבה (תה' טו, ג) וזה בדיוק מה שעשו אחיו. הם הפשיטו את כתנתי והשאירוהו חשוף בערוותו באשמת כך שדיבר "דבתם רעה" (לז, ב). לאחר מכן הוא שם את אחיו במשמה שהוא כעין הבור שהושלך אליו. שתי מטרות לדבר. גם כדי שירגישו מה זה בור וגם שיפשפשו במעשיהם. לשמחתו, זה קורה. הם נזכרו באחיהם

משפט לעם

על מי להפיל את התיק

הרב אריאל בראלי

זה והמוכר לא ישים לב שהוא מזויף כמו בפעם הקודמת. שאלתי את הרב האם זה מותר? תשובת הרב היתה שאסור לעשות את זה כי על פי חוק אסור להשתמש בכסף מזויף אבל המוכר נשאר חייב לי 10 שקלים ומותר לי לקזז זאת בדרך אחרת ■

חברי הוציא שטר אחר של 10 ש"ח והראה לי את ההבדלים. לא ידעתי מה לעשות עכשיו ודאי שלא אוכל להוכיח למוכר הפלאפל שהוא זה שנתן לי שטר זה. אמר לי חברי שבפעם הבאה שאקנה פלאפל אשלם בשטר

יש לי חבר עם עין מאוד חדה שאני חייב לו 10 ש"ח. אתמול בצהריים קניתי פלאפל ונתתי שטר של 50 ש"ח. בעודך היה שטר של 10 ועבר נתתי אותו לחברי כהחזר החוב. חברי הסתכל בשטר ואמר שהוא מזויף. התבוננתי טוב טוב ולא ראיתי שום זיוף.

נאמנות ומחוייבות

כשאני רואה בסרט כלשהו צבא של לוחמים, היוצאים יחד לקרב נגד כוחות הרשע – זה מחמם לי את הלב. אין זה משנה אם מדובר בסרט תיעודי על מלחמת המכבים ביוונים, סרט על מלחמת האזרחים באמריקה או סרט בדיוני כמו שר הטבעות או נארוניה. הדבר שבא לידי ביטוי בסצנות הללו, הוא ערך הנאמנות שמגיע עד כדי מסירות נפש. דווקא מפני שנאמנות היא דבר כה נדיר כיום, עושה לי טוב לראות גילויים כאלה. נאמנות פירושה מחויבות – מחויבות למשפחה, לחברים, לעם, לערכים. אדם נאמן הוא כזה שיעשה כל מאמץ, כולל ויתורים והקרבה, לטובת האנשים והאידיאלים החשובים לו. זהו אדם שאפשר לסמוך עליו שלא ינטוש חבר בשעת צרה, לא יחמוק משדה הקרב ולא יגדוד בערכיו בשעת ניסיון. הוא חופשי לעשות את כל הדברים הללו, אבל הוא לא יעשה אותם, אפילו אם מדובר בדבר הקל והרווחי ביותר לעשות – פשוט משום שהוא נאמן. בחברה של ימינו, קשה למצוא נאמנות של ממש.

מסר האינדיבידואליזם מטופף חזק לכולנו. לשים את טובתך האישית לפני הכל, לעשות מה שטוב עבורך ולא להיות מחויב לאף מסגרת חיצונית. אין שום קביעות וציבות; בשביל משהו שנראה מוצלח יותר, אדם ינטוש את מקום עבודתו, יפרד מבן או בת זוג, יעזוב את ארצו ואף ישנה את שפתו. אידיאלים כמו נאמנות למשפחה או למולדת, נתפסים היום כמיושנים ונלעגים. היום הכל "זורם" ומשתנה מרגע לרגע. על אחת כמה וכמה, שנאמנות לערכי הטוב והצדק, ובראשם למסורת היהודית, הפכה למצרך נדיר. להיות דתי או חילוני, הפך להיות עניין של אופנה, שאדם משנה לפי מצבי רוחו. כמה אנשים נוטשים את הדת והמסורת, לא בגלל איזו הוכחה ניצחת, אלא סתם "כי לא מתאים להם"? על כמה אנשים אפשר לסמוך, שבאמת ימסרו את נפשם על קיום התורה, גם כשהקשה דורש ויתורים? "פסו אמונים מבני אדם". גם מי שהיה דתי במשך שנים,

בשביל משהו שנראה מוצלח יותר, אדם ינטוש את מקום עבודתו, יפרד מבן או בת זוג, יעזוב את ארצו ואף ישנה את שפתו. אידיאלים כמו נאמנות למשפחה או למולדת, נתפסים היום כמיושנים ונלעגים. היום הכל "זורם" ומשתנה מרגע לרגע.

יכול פתאום להחליט שנמאס לו ולעזוב את הכל. אין נאמנות ואין מחויבות, "לא חרבה ירושלים אלא בשביל שפסקו ממנה אנשי אמנה". כדאי לנו לקחת השראה מאותם אבירים של העבר והאגדות, שהיו מקבלים על עצמם בשבועה ובנדר להיות נאמנים לערכיהם בכל מחיר. השבועה כובלת את האדם ומחייבת אותו, ובכך מבטיחה שאכן ישמור על נאמנותו. רק אם נדע לכפוף את ראשנו ולבטל את האגו שלנו, נוכל להיות אנשי אמונה אמיתיים – נאמנים למשפחותינו, ארצנו, עמנו ותורתנו ולהיענות לקריאה "מי לה' אלי!" ■

כותל הלזרח

סוף שבוע של צלילים, סיפורים וניחוחות

מתחיל בפרסום

יום חמישי:
"חלוצים בדמעה" - פרופסור שמעון שטרית
 יהדות המזרח ותרומתה לציונות ולדמוקרטיה
"שירים ושוורים" - צמד רעים והברירה הטבעית
 מזרח ומערב נפגשים...
 מופע מוסיקלי רבגוני המחבר את המוסיקה המסורתית של צפון אפריקה עם ניגוני חסידים. מכפר טנאד עד ידיד נפש.

יום שישי:
לאדינו ופיוט מהבית - גיא ורועי זוארץ
 מופע מרגש של שירי לאדינו מבית סבתא ופיוטי בית הכנסת הספרדי טריפוליטאי. פיוטי חג ושבת המשתלבים בסיפורי נדודי גלות ספרד ועד עלייתם ארצה. יצירה אישית לאומית ישראלית.

הפנינג מאכלי עדות
קבלת שבת מוסיקאלית עם רועי ידיד ולהקתו ערב שבת:
"ניגונים ופיוטים בשכונות ירושלים" הרב הפייטן דוד מנחם שבת:
מתבדלים או מתאחדים? ח"כ הרב חיים אמסלם
 הגישה המתונה והסבילית של יהדות ספרד
"לאן נעלמה הספרדיות?" העיתונאי אבישי בן חיים
 עיתונאי ופרשן בערוץ 10

שבת פרשת שמות, כ"א-כ"ג טבת, 5.1.13

מלון כינר גליל

כשרות מהדרין כהשגחת הרב אייזיק חור | כושר | בקיף | סאונה מתקנים | לילדים | מדרג | ספורט

מלון כינר גליל להתחבר לחופש לפניות והזמנות: **04-6738822** mimi@kinar.co.il | www.kinar.co.il

כשרות מהדרין כהשגחת הרב אייזיק חור | כושר | בקיף | סאונה מתקנים | לילדים | מדרג | ספורט

ובין הגוף לנשמה. הביטוי לכמיהה להתעלות קיים בנר של כלל ישראל במקדש ובנר של כל יחיד בביתו. הדברים מתבארים בדרך זו בשני פסוקים אשר בספר משלי: "כי נר מצוה ותורה אור" ו-"נר ה' נשמת אדם". על הפסוק הראשון נאמר: "השוה את המצוה לנר ואת התורה לאור" ובגמרא הסבירו "מה נר אינו מגן אלא לפי שעה, אף מצוה. ומה אור מגן לעולם, אף תורה מגינה לעולם". ואולם, כשם שאי אפשר לאור בלי נר, כך העולם הזה לא יכול להחזיק את האור הגדול בלי בסיס מעשי. על כן זכינו במה שנצטוונו "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" שם מאיר נר תמיד עדות לשכינה שלא זזה משם לעולם.

הפסוק השני מדבר על כל אדם שהוא בבחינת הנר שמחזיק את הנשמה ויש לו תפקיד ויעוד שכל העולם צריך לו. זוהי באמת תכונתם של ישראל ומעלתה של תורה, בשילוב הנפלא שבין הערך והחשיבות שיש לכלל לבין הערך והחשיבות שנותנים לכל פרט. על הקשר שביניהם ניתן ללמוד ממצוות האור של נר חנוכה.

הקב"ה בזה שמצוות הנרות מתקיימת לעולם. אף בזמן החורבן, כאשר אין המקדש קיים, מאיר אורו של חנוכה.

מובן שאין בדברים אלה כדי לסתור את הפירוש הפשוט שמדליקים את הנרות כזכר לנס שהיה בימי החשמונאים, והכל מכוון לדבר אחד. שהרי מה

השלהבת של הנר מסמלת את הקשר בין עולם החומר לעולם הרוח ובין הגוף לנשמה. הביטוי לכמיהה להתעלות קיים בנר של כלל ישראל במקדש ובנר של כל יחיד בביתו

שביקשו היוונים היה לכבות את האור שבמקדש. עשה הקב"ה נס כדי שיבואו ויתקנו מצווה לדורות, להדליק נר כזה בבית כל אדם ואדם מישראל. בפירוש מעמיק יותר נסביר שהשלהבת של הנר מסמלת את הקשר בין עולם החומר לעולם הרוח

הדלקת הנרות היא ליבו של חנוכה. מתבקש לשאול מהי הסיבה לחשיבות הגדולה המיוחסת למצווה זו. ההסבר המקובל על כך שצריך להרבות בפרסום הנס, אינו מובן כל כך. שהרי היו עוד הרבה ניסים לישראל ולא מצינו שעשו להם זכר גדול כמו זה.

אך נראה שהסיבה לחשיבות מצוות ההדלקה היא שזו חנוכה הוא זכר לנרות שבמקדש, לנר התמיד המעיד על השכינה שלא זזה ממקומה. הנרות במקדש לא נועדו להאיר, וכבר במדרש נשאלה השאלה ותשובתה בצידה: "וכי לאורה הוא צריך? אלא לכך אמרתי, להעלות אותך על-ידי שתעלה נר תמיד".

העלאת הנרות היא עבודת קודש גדולה הנמשכת לדורות בכל בית בזמן הדלקת הנרות של חנוכה. וכך מצינו בדברי הרמב"ן על התורה על הפסוק: "בהעלותך את הנרות", שם הוא מסביר בדרך זו את הסמיכות של פרשת המנורה לפרשת הנשיאים.

המדרש מספר שכשראה אהרן את חנוכת המשכן על-ידי הנשיאים חלשה דעתו על שלא השתתף עמו, ועל כך אמר לו הקב"ה "חייך, שלך גדול משלהם שאתה מדליק את הנרות". מסביר הרמב"ן שניחמו

בת בבית אור בבית

אורה פולק - יוצרות המקום לאימהות יוצרות ושמה.

(בינו, זה אף פעם לא נוח אז די לחישובים) עם בואה של בת יש איזה רוגע ש"יהיה מי שיטפל וידאג לנו בבוא היום", עם לידתה של בת יש ידיעה ברורה שהבית שהיא עתידה להקים יעוצב ברובו עפ"י התוכן שהיא תבחר לצקת לתוכו.

ומה אותו התוכן? כל מה שספגה מבית אימא שלה. נכון, שרשרת דורות נשית.

אני לגמרי לא מבטלת את מקומו של אבא וחלילה לא רוצה לפגוע בו אבל תסכימי איתי שאת וכל מה שאת מביאה איתך לחינוך בנותיך הוא משמעותי קצת יותר...

וכל בת יוצרת סביבה אור המיוחד לה ואותו היא מטפחת וכשמגיע הרגע, בביתה הפרטי אותו האור המיוחד מקבל מקום של כבוד.

זהו אותו "אור נשי", אור שמופיע בגלוי ובנסתר וזהו בעצם אור יומיומי של שפע וטוב שאנחנו מחפשות להרעיף על בתינו.

חג שמח עם אור גדול www.yotzrotcenter.info

את בטח מכירה את המשפט "בת בבית אור בבית", אני מכירה אותו מצוין. בעלי אני התברכנו בהרבה אור, ז"א הרבה בנות. ואחרי כל לידה כשברכו אותי בברכה הזו, אפס הרגשתי שהמברך מנסה לנחם אותי על לידת בת ולא בן. אך יש הרבה אמת במשפט הנ"ל. עם בואה של בת הביתה מגיע גם אור מיוחד ורך (בטח יש הרבה מהצבע הורוד), יש נינוחות.

אין חישובים של מתי תצא שבת בר המצווה שלא נעיק על האורחים לבוא בזמן לא נוח כמו פסח, סוכות, שמחת תורה, פורים, ט' באב...

אני לגמרי לא מבטלת את מקומו של אבא וחלילה לא רוצה לפגוע בו אבל תסכימי איתי שאת וכל מה שאת מביאה איתך לחינוך בנותיך הוא משמעותי קצת יותר...

אנחנו אוטומוס מסיימים את חג האור וקצת חבל לי. החג הזה הוא לא סתם חג. יש בו כל מה שאישה יהודיה מחפשת.

אוכל טעים (אך לא ממש בריא, לא נורא, פעם בשנה מותר). להאכיל את הצאצאים.

אינטימיות משפחתית, גשם דופק על החלון וכל בני הבית רכונים על הסביבונים.

אור. הרבה אור. אני רוצה לחלוק איתך את הגיגי בנושא האור.

גילוי נאות - כמי שנושאת את השם אורה, הגיוני שזה נושא מעניין עבורי.

בכל שנה בהגיע חג החנוכה עולות בי מחשבות עמוקות בעניין.

איפה אני פוגשת את האור ביומיום? האם אי פעם אזכה לראות את האור?

איפה נמצא האור שלי, בגלוי או בנסתר? האם יש אור נשי דווקא?

במהלך ימי החג החלו לצוף אצלי התחלות של תשובות או במילים אחרות, האור החל להתבהר...

מכון משפט לעם
מציע סדנא פעילה בנושא משפט עברי

אנו מציעים מדרין מוסמך אשר יערוך בכיתה משפט מבוסס.

הסדנא כוללת סרטון ודפי לימוד לתלמידים. מומלץ לקראת פרשת משפטים

משפט עברי בצבע אדום

לקבלת ערכה חינם, להזמנת סדנאות נוספות: 08-6892220 | 052-5155538 (ניסים) www.mishpatlaam.co.il

קוראים את השטח

בצלאל סמוטריץ' - מנהל הפעילות בתנועת רגבים

הצביעות בהתגלמותה

עומק ערכיים ומוסריים ואנו נדרשים לכך בדרך להנהגת המדינה.

מתוך הכרה בחשיבות הנושא ובמרכזיותו בשיח על אופייה של מדינת ישראל הוספנו לאחרונה את השמירה על זכויות האדם למטרותיה של רגבים. אנו סבורים כי כפי שאנו משתדלים לעשות בתחום המדיניות הקרקעית והסביבתית, גם בתחום זה עלינו לקדם את הגרסה היהודית והציונית של מגילת זכויות האדם, בדגש על מקומן אל מול מושגים כמו לאומיות, מחויבות, טובת הכלל וכד' ■

אך בפועל מדוכאים באלימות משטרתית, חופש העיסוק מוגבל, וממש לא מסיבות דתיות, הזכות להליך הוגן נרמסת תחת פרקטיקת עסקאות הטיעון ואחוז ההרשעות האסטרונומי, והרשימה עוד ארוכה. אבל כש"ארגוני זכויות האדם" עסוקים בפוליטיקה למי יש זמן לטפל בזכויות אדם?

בשיח הזכויות שמובילים ארגוני השמאל יש כאמור צביעות ושקרים לרוב. ועדיין, כמי שדוגלים במדינה יהודית, אין אנו פטורים מן השאלה האם ואיך יכולים וצריכים עקרון המדינה היהודית וזכויות האדם לדור בכפיפה אחת. זהו כר נרחב למחקרי

בשבוע שעבר, 10 לדצמבר למניינם, צוין בעולם "יום זכויות האדם". ביום זה בשנת 1948 נחתמה בעצרת הכללית של האו"ם 'ההכרזה האוניברסאלית בדבר זכויות אדם' אשר עיגנה לראשונה במשפט הבינלאומי את זכויות האדם ואת חובת המדינות להבטיח את קיומן.

הצורך בעיגון זכויות האדם במשפט הבינלאומי נבע מקריסת מערכות הבקרה הפנים-מדינתיות בשתי מלחמות העולם ומשרשרת הזוועות האכזריות שבוצעה במהלכן. עיגון זכויות האדם במשפט הבינלאומי נועד להפוך את הדאגה להן למשהו כלל עולמי המצוי מעל לשיקולים פוליטיים פנים-מדינתיים לקבירה, ובמקרים מסוימים לאכיפה, באמצעות המנגנונים הבינלאומיים.

בפועל, מאז עוגנו זכויות האדם במשפט הבינלאומי הן אכן הוצאו מחוץ לשיקולים ולמחלוקות שבתוך כל מדינה ומדינה והפכו לכלי ניגוח פוליטי במישור היחסים שבין המדינות...

מוסדות האו"ם, כמו גם יתר המוסדות והטריבונלים הבינלאומיים שעוסקים בהגנה על זכויות האדם, הפכו לכלי במאבקי הכוח והשליטה בין הגושים ובין המדינות וההכרעות בהן מתקבלות פעמים רבות על רקע כוחה ומעמדה של המדינה המעורבת ובהתאם לשיקולים ולאינטרסים פוליטיים של המדינות הבוחשות בהליך. כך, הפכו זכויות האדם בין היתר לכלי באמצעותו ניתן לפגוע במדינת ישראל ולשלול את זכותה להגדרה עצמית כמדינת הלאום של העם היהודי.

בישראל מנוצלות זכויות האדם על ידי ערביי ישראל והפלשתינים באופן ציני ומגמתני והן הפכו למעשה לשם נרדף לדרישה לביטול אופייה היהודי של המדינה ולהפיכתה למדינת כל אזרחיה. הדרישה לשוויון, במובנו הפשטני, מנוצלת בכדי לפגוע בהתיישבות היהודית, הזכות לקורת גג הפכה הצדקה לדרישה להכרה בכל כפרון או מאחז שאתמול צץ והיום כבר אסור להרוס, הזכות לחופש ביטוי הפכה לזכות להסית ולתמוך בטרור, וכן על זו הדרך.

אלא, שזכויות אדם במובנן הפשוט הן בהחלט דבר חשוב שיש לו מקום (כמובן, תוך איזון בינן לבין ערכים חשובים אחרים כמו אחריות ומחויבות, טובת הכלל, וכדו') ויש להצר על כך שבתחום זה בוחרת מדינת ישראל ללכת בעקבותיה של ארצות הברית ולא בעקבותיהן של מדינות אירופה כדוגמת גרמניה, הולנד, נורבגיה, שווייץ ועוד. כמו בארה"ב, גם במדינת ישראל קיים פער בלתי נסבל בין הנאומים, ההצהרות והאמירות - רבות הרושם אך חסרות המשמעות המעשית - של רשויות השלטון, ובכללן בית המשפט העליון, בכל הנוגע לזכויות האדם, לבין המציאות העגומה המתקיימת בפועל. רק לשם המחשה, בישראל מאות אסירים המוחזקים באגפי הפרדה בתת-תנאים בלתי אנושיים, הצפיפות בבתי הכלא בישראל היא מהגבוהות בעולם, זכות המחאה וחופש הביטוי הן עניין לפסקי דין מתפייטים

ערבי הסברה והיכרות :

ג טבת 16/12 • י"ד טבת 27/12

בשעה 19:00 בישיבה במרכז שפירא להרשמה לערבי ההיכרות נא לפנות למשרדי הישיבה

לפרטים: 08-8502591/6487517 www.yore.co.il sh@ore.co.il

לתאום חוגי בית במקום מגורכם ניתן לפנות למזכירות הישיבה

חלב שבת

הוסיף כי יש כאן כמה סיבות להקל: ראשית, רוב השיטות לא מחמירות בהנאה ממעשה שבת אלא רק למי שעשה את המלאכה. אולם, מי שהמלאכה נעשתה בשבילו יכול להשתמש בחלב. גם לדעת המחמירים לאסור לאחרים, כאשר הפעולה נעשית בדרך קבע, ניתן להקל, כיוון שיש לנו ספק אם החלב שלפנינו נחלב בדרך האסורה. גם אם נאמר שהוא נחלב בדרך אסורה הרי הוא התערב עם החלב של יום שישי ומוצאי שבת ובאיסור הנאה ממלאכת שבת ניתן להקל בביטול ברוב אפילו כשאין שישים כנגד האיסור. אשר על כן, באין מוצר מהדרין, הנחה אותי הרב וולנוב שאני יכול להקל. כהרגלי הסתקרנותי גם לדעת מה חושבים בבד"ץ העדה החרדית שידוע כגוף כשרות מאוד מקצועי ומקפיד. שם סירבו להתייחס לסוגיה באריכות אולם ציינו כי הבד"ץ לוקח חלב רק ממשיקים שומרי שבת, ובתנאי שבעל הרפת גר בסמיכות לרפת כדי שיוכל להשיג על הגוי החולב בשבת כמבואר בשו"ע.

מזל. עברתי את המהמורה בשלום. עד למשבר הכשרותי הבא, שיהיה חנוכה שמח לכולם

שלכם, כשרלוק

למוצר הכשר מהדרין. בחלק מהמוצרים בכשרות רגילה מופיע נימוק של 'חלב נוכרי'. חלב וחמאה לא נכנסים תחת הסעיף הזה, כי אם בנימוק של "חלב שבת". מיד הבנתי שצריך לחפור כאן יותר לעומק כדי להבין למה חלב שנחלב בשבת לא יכול להיות כשר למהדרין?

בצר לי פניתי לרב מרדכי וולנוב, אחד מרבני "כשרות". הרב הבהיר לי שאכן אסור לחלוב בהמה בשבת משום איסור דש, אך ישנן דרכי חליבה שיתירו את החלב אחרי שבת. למשל, חליבה על ידי גוי, חליבה על ידי רובוט או חליבה על ידי מכשיר ייחודי שמותקן בו אמצעי גרמא. חלב שנחלב בשבת באחת הדרכים האלה משווק על ידי המחלבה כ"חלב מהדרין", מאחר והחליבה נעשתה באופן המותר. חלב שלא נחלב באחת הדרכים הללו משווק כחלב "כשר" ולא כ"מהדרין". הרב וולנוב

אשתי מאוד אוהבת ארוחות חלביות. על כן לרוב, רשימת הקניות שלי היא חלבית למדי. ברוך ה', עולם מוצרי החלב גדול ומשובח ורבים מהמוצרים נושאים הכשרים טובים. השבוע, בסופר בו עשיתי קניות, מכרו רק חלב וחמאה של אחת המחלבות הגדולות בארץ עם הכשר רגיל. כיוון שבאותו הערב תכננה אשתי ארוחה חלבית לכבוד חנוכה, החג החלבי, הבנתי שחייבים לפתור את המשבר הרגעי ולספק לאשתי חמאה וחלב למהדרין.

במקום לחפש סופר אחר, פתחתי בחקירה נמרצת כדרכי בנסיון להבין מה כבר מוסיפים לחלב? מדוע הוא לא כשר למהדרין? אתר האינטרנט של אותה מחלבה סיפק לי את המידע הראשוני והחשוב. באתר מפורט קטלוג מוצרים ברור בו בכל פריט מודגש איזה הכשר יש לו, רגיל או מהדרין. אם הוא בכשרות רגילה, מסביר האתר מדוע אין

הצגת "החשמונאים" בבית-הספר העברי הראשון

זאבולק

סיפור
כשר

הלאומי, כפי שביטא זאת הכותב בעיתון: "יהודה המכבי דיבר דברים חדים ובעצמותיו בוערת כאש אהבת הלאום, נקמה לצריו, הצלת ארצו מיד אויב, חרות ירושלים, חרות ישראל... ואתם אחי הצעירים ילדי בני עמינו וארצנו, לכו בעקבותם ולימדו מהם לאהוב את עם ישראל וללחום את מלחמותיו והייתם לתפארת עמינו".

באוזני השומעים כשפה חיה ונעימה באמת. גם המעטים (מן הצופים) אשר לא הבינו את השפה, הודו ואמרו כי לא נופלת היא מכל לשון חיה בנעימות וכן... וגם זהו חיסרון גדול כי ידברו בהברת האשכנזים. וכפי ששמעתי וראיתי בירושלים... נוכחתי וראיתי כי היתרון להברת הספרדים על האשכנזים". היה בו באירוע האומנותי-עברי הזה ערך מוסף, שהרי נושא ההצגה תאם להפליא את מטרות החינוך

בית-הספר הראשון לציון היה הראשון שיישם את שיטת לימוד ה"עברית בעברית" הלכה למעשה. על כן נודע כבית הספר העברי הראשון. דוד יודילוביץ, הביל"וי הנמרץ וכן ביתו של בן-יהודה, הנהיג בעצה אחת עם המנהל מרדכי לובמן את דרך הלימוד המהפכנית. הילדים התקשו מאד להמיר את שפת-האם, היידיש, בשפת הקודש, ועל כך העיד התלמיד יואל פריימן:

"דורשים ממך חובות שונים, והכי קשה לדבר עברית, ואנו הילדים... רגילים לדבר ז'רגון (= כינוי ליידיש) בבית ובחוץ... ואפילו לתרגום המילים בסידור ובחומש השתמשנו בלשון הורינו. דיבור עברי לא ידענו ולא חלמנו שהוא שפה מדוברת. ופתאום נשתנו הזרמים ועלינו לשנות את דרכינו מן הקצה אל הקצה... סוף סוף נתברר לנו שאין עצה ואין תחבולה אלא ללמוד אפילו את המשחקים בעברית! ומאז והלאה התחילה תקופה חדשה בחיינו, תקופת העברית."

לקראת חג החנוכה תרנ"ב (1891) רבתה התכונה בבית הספר העברי הראשון בראשון לציון. **הילדים הפגינו את שליטתם בלשון הקודש באמצעות העלאת מחזה עברי, שחיבר אליעזר בן-יהודה. שם המחזה היה "החשמונאים"** ועיתון "האור" שבעריכת בן-יהודה פרסם מאמר מפורט על האירוע:

"ויהי בליל השישי לחג המכבים, ויראו תושבי המושבה את מחזה "החשמונאים" שהוא עניינא דיומא אשר חזו (=הציגו) ילדיהם בטוב טעם ושקל. הבית היה מלא אנשים מפה לפה, ויוליכו אותם הילדים עורכי החיזיון אחריהם אל כל אשר היה רוחם של הילדים ללכת. כל אחד מהנאספים הרגיש בנפשו כי בלי משים יתנשא מעלה אל עולם אחר. התלמידים הציגו בעברית צחה, אך טרם הצליחו להשתחרר מן ההגיגה האשכנזי השולט בבית: "בכלל דיברו כולם בשפה צחה ונעימה, אשר צלצלה

המעצביניש

מאור נסימי

אתם כותבים את המעצביניש! רוצים שהמעצביניש שלכם יופיע בגיליון הבא? כנסו לפייסבוק של גילוי דעת ותתחילו לכתוב...

בגיליון הקודם הרעיון של המעצביניש היה של ברק פויר, ולא כפי שפורסם

הקודמתולהפוך את המפגש ביניהם לראשית ההיסטוריה של המנהיג החדש. ואם לא די בכך, פרעה משיא ליוסף אישה, בת אחד מכוהני מצרים - אסנת בת פוטיפרע כהן און. בכך, מאמין פרעה, ייסתם הגולל על הקשר בין יוסף ובין עברו העברי.

והנה, כל הדברים הללו אינם קורים. שמו של יוסף לא השתנה ובהמשך הוא ממשיך להיקרא "יוסף". יוסף אינו שוכח אפילו לרגע אחד את עברו ואת משפחתו, נולדים לו שני בנים והוא קורא להם בשמות עבריים המביעים הכרת תודה לריבונו של עולם. הבנים הללו יעלו בדרגה, יהפכו להיות שני שבטים בישראל, ונחלותיהם יהיו הנחלות הגדולות בארץ הבחירה. נוסף לכך, מאז ועד היום, באפרים ומנשה בני יוסף יבורכו כל ילדי ישראל: "בך יברך ישראל לאמו: ישימך אלוקים כאפרים וכמנשה" ■

של יוסף וקורא לו "צפנת פענח", על מנת להזכיר את הצלחתו בפענוח החלומות. שינוי השם מבהיר

שמו של יוסף לא השתנה ובהמשך הוא ממשיך להיקרא "יוסף". יוסף אינו שוכח אפילו לרגע אחד את עברו ואת משפחתו, נולדים לו שני בנים והוא קורא להם בשמות עבריים המביעים הכרת תודה לריבונו של עולם

עוד יותר את כוונתו של פרעה, המעוניין להפוך את עורו של יוסף, ליטול ממנו לחלוטין את זהותו

לאחר פתרון החלומות, מבטא פרעה את התלהבותו העזה מדברי יוסף ומאישיותו ומודיע לו כי החל מרגע זה יוסף הוא המנהיג בפועל של הממלכה: "אתה תהיה על ביתי, ועל פך ישק כל עמי, רק הכסא אגדל ממך" (מ"א, מ).

עם זאת, פרעה מודע לכך שיוסף הוא "נער עברי, עבד" כדיווחו של שר המשקים (מ"א, יב), והוא מנסה לשנות את כל מרכיבי הופעתו, תדמיתו ואישיותו, ולהפוך אותו למצרי הדור ומכובד ככל שניתן. הוא מעניק לו סממנים חיצוניים. בהם טבעתו, טבעת המלך וכן מלביש אותו בגדי שש ושם את "רביד הזהב" (כנראה רביד מלכותי מוכר) על צווארו. הוא מצווה לערוך לו מסע מלכותי במרכבת המלוכה, כאשר חיילי משמר הכבוד מחיבים את העוברים והשבים לכרוע לפניו ברך: "ויקרא לפניו אברך". בידועו כי השם הוא זהות, משנה פרעה את שמו

הרבנית רחל נרי'ה ע"ה

דברים שנכתבו לזכרה

אשת
חיל

ישיבות ואולפנות שבהם פגשה ושוחחה עם אלפי בני נוער על קדושת המשפחה בעידן המתירני-המודרני.

על פועליה החשובים והרבים קיבלה את התואר "יקירת החינוך הדתי", הוכתרה כ"דוקטור לשם כבוד" באוניברסיטה בר-אילן ועוטרה ב"אות הנשיא למתנדב" מטעם נשיא מדינת ישראל.

רבות ראו בה סמל ומופת ל"אשת חיל", שבדרכה הברוכה והצנועה השפיעה על מעגליה הרחבים של החברה הישראלית בכלל, וה"ציונות הדתית" בפרט. יזי זכרה ברוך ■

הרבנית רחל נרי'ה לבית גיטלסון, נולדה בליטא וקיבלה את חינוכה העברי-ציוני בביה"ס "תרבות". עם עלייתה ארצה השלימה את לימודי התיכון ב"תלפיות" ורכשה השכלה אקדמית באוניברסיטה העברית בירושלים במקצועות: היסטוריה עברית, פילוסופיה, קבלה ופסיכולוגיה.

היא נישאה לרב משה צבי נרי'ה זצ"ל, הלכה אחריו לכפר הרואה והייתה לו "עזר כנגדו" בהקמת ישיבת "בני עקיבא" בכפר הרואה ורשת ישיבות "בני עקיבא" שבראשן עמד עד ליומו האחרון.

הרבנית ילדה שמונה ילדים וגידלה אותם לתפארת. מעגל עיסוקיה הציבוריים התרחבו, והיא התמסרה ברבות הימים לקליטת עולים, אימוץ משפחות מצוקה, הקמת "קופת צדקה" ומעשי חסד רבים לנצרכים. נוסף לכך, הייתה חברה בהנהלת "אמונה" במשך שנים רבות.

בד בבד עם גידול ילדיה, הפנתה מרצה לחינוכם של שאר ילדי ישראל וסייעה בפתרון בעיותיהם של נערים עולים ונוער במצוקה. לצורך חינוכו של "נוער שוליים" הקימו הרב נרי'ה ורעייתו בכפר הרואה את בית הספר תו"ם - שילוב של תורה ומקצוע. במשך 12 שנים ניהלה הרבנית את המוסד, רוב השנים בהתנדבות. בזכות מסירותה הרבה לחינוך הנערים זכתה לראות את תלמידיה, בוגרי המוסד, משתלבים בחברה הישראלית כאזרחים נאמנים שומרי תורה ומצוות. על פיתוח מוסד זה וטיפוחו זכתה בפרס ה"מועצה לארץ ישראל יפה".

הרבנית רחל נרי'ה הייתה חלוצה ופורצת דרך בחינוך לזוגיות בריאה ותחום ה"הכנה לחיי משפחה". היא הייתה בין מייסדות

ה"מועצה לתרבות המשפחה היהודית" (תמי"ד) אשר העלתה למודעות הציבור בישראל את חשיבות הבית היהודי. הרבנית כתבה את החוברת "נישואין של אושר", המוענקת לכלות על-ידי המועצות הדתיות ברחבי הארץ והעולם, ותורגמה לשפות רבות.

כן עסקה בבעית המתירנות בדורנו בספריה "מול מבוכת המתירנות" ו"טל נעורים". פעילותה של הרבנית בתחום זה לווה בביקורים במאות בתי ספר,

**לכל בני משפחת נרי'ה
אתכם באבלכם הכבד במות עלינו
רחל נרי'ה ע"ה**

**מחנכת לקדושה
ולטהרת הבית היהודי,
אשת צדקה וחסד,
מקבלת כל אדם במאור פנים
ובקרוב לבבות**

**בבניין התורה בארץ ישראל
ובגאולת ציון תנוחמו**

**ישראל ורונית גולדברג
מערכת גילוי דעת
וצוות פרסומי ישראל**

מחסומים באופן מפתיע נראה שמחסומים רבים התפוגגו בקרב ציבור הרווקים. נרשמים לאתר אנשים מאוד איכותיים ומצליחנים ואין להם שום בעיה לפרסם תמונה של עצמם ולענות על שאלות כמו 'מה אתה עושה בחיים'. אנחנו מסננים רק חלק קטן מהאנשים שלא מתאים לאופי האתר.

אנחנו חושבים שהיום, אתרי הכרויות מתאימים גם לאנשים שנחשבים 'בררנים'. כיוון שאנשים רוצים לקחת את האחריות והיזומה לידיים שלהם ולבחור בעצמם מי מעניין אותם. היום, בניגוד לעבר, יש פחות פחד ליפול על דייט לא מוצלח, מכיוון שהדרך ליצירת קשר היום, לאחר ההכרות באתר, עוברת על פי נתונים שיש לנו, ב-67 אחוזים דרך הפייסבוק של המשתמש, ושם חוק הדתיים השלובים עובד יפה מאוד עבור המשתמשים.

רווקות מאוחרת יש כיום מספר גורמים לרווקות

המאוחרת ודיברו על כך חכמים וגדולים מאיתנו. אנחנו חושבים שאחת הסיבות היא שהרווקות המאוחרת היום, מוקפת בחיים המשותפים "בביצות" ובשלל פעילויות לרווקים ורווקות וההיצע הגדול של האנשים והפעילויות, מפחית את הרגשת "החוסר" שיש לפז'.

כמו כן, אנחנו נתקלים בבררנות גדולה של משתמשים באתר בהרבה תחומים שלדעתנו האישית הם משניים בחשיבותם. אנחנו באופן אישי קואבים כאב אמיתי את בדידותם של הרווקים, גברים ונשים מוצלחים ומוכשרים שכבר לא כל-כך צעירים, ולא מצליחים למצוא את החצי השני. אנחנו כאן כדי לעזור.

תוכניות לעתיד לגדול, להתרחב ולהמשיך את

ההצלחה. החודש נתחיל לתת לגולשים שלנו אפשרות ל"שדכנית אישית" שתוכל לברר דברים עם הרב של הבחור, או עם חברים שלו. כך היא תוכל לתפוס מישור ו"להתלבש" עליו עד שיצא משהו. היתרון של השדכנית יהיה המאגר שלנו. בנוסף לכך, בקרוב נשיק אפליקציה לסמארטפונים ואנדרואידים עם אופציות מועילות. דבר נוסף שעומד על הפרק הוא יזומה חדשה בה חברנו לאחרונה לגורם שיסייע לנו לארגן על בסיס קבוע אירועי שירה בציבור, מפגשי ספיד דייט, שבתות פנויים פנויות ועוד. היתרון שלנו יהיה שהאירועים האלו יהיו על פי מאפיינים דומים שיש בין האנשים במאגר.

אופטימיות זהירה אנו מאמינים שהפתיחות

שהתעוררה לאחרונה לכלים הטכנולוגיים, תעזור לפתרון סוגיית הרווקות המאוחרת. יש בידיה להרחיב את מעגל האנשים והאופציות להיכרויות שהיו קיימות עד היום. כמובן שצריך שילוב של עוד גורמים על מנת לקדם כמה שיותר את הנושא. לעצמנו אנו מאחלים שתוך שנה, לא יהיה יום בלי חתונה אחת לפחות של שלישי גן עדן. השאיפה שלנו היא ששלישי גן עדן תהיה הפלטפורמה הנגישה והנכונה ביותר בכל מה שקשור להכרות במגזר הדתי.

שדכנים < אתר השידוכים הגדול בעולם < שלוש חתונות בשבוע < יזומה שהפכה למקצוע < ההצלחה המספקת

ישבנו לשיחה מרתקת עם הזוג אסף ובת אל נבון על שידוכים, קשיים, סיפורים, רווקות מאוחרת ועל האפשרות להכיר בימינו ולמצוא סוף סוף את האור בקצה המנהרה

רקע בת אל (28 לבית סבג) נבון, נולדתי גדלתי והתחנתי בצפת. לאחר שירות לאומי של שנתיים ב"מטה לנפגעי טרור" בירושלים, למדתי תואר בראיית חשבון, לאחר 5 שנים של התמקצעות בתחום ראיית חשבון, פרשתי לטובת ניהול אתר ההיכרויות 'שלישי גן עדן' שהקמנו במשותף. אסף (30), נולדתי וגדלתי בקרית גת, למדתי בישיבה התיכונית "אור עציון" ולאחר מכן המשיכתי בישיבת ההסדר "מורשת יעקב" ברחובות. במקביל שירתתי בצבא בחטיבת הנח"ל. לפני שלוש שנים הכרנו דרך חברים משותפים, ומרגע שנפגשנו נוצר חיבור מושלם, לאחר שמונה חודשים התחתנו ובשעה טובה לאחר כשנה הצטרפה למשפחתנו ביתנו טליה המקסימה. היום אני משלב בין עבודתי כסמנכ"ל השיווק של הוצאה לאור "דני ספרים", לבין העיסוק באתר ההיכרויות 'שלישי גן עדן'.

שלישי גן עדן הכל התחיל כשהכרנו לחבר טוב חברה שלנו.

ההיכרות הזו הובילה לקשר של חצי שנה שלא הסתיים בחתונה, אבל משהו דגדג לנו שם ומאוד אהבנו את הרעיון לשדך לאנשים את "החצי השני שלהם". הקמנו יחד את האתר, והתחלנו להפיץ אותו. מאז אותו חבר התחתן אגב, דרך האתר לפני כמה חודשים. חוץ ממנו התחתנו עוד כמה חברים וקרובים שלנו וכן מאות גולשים שאנחנו כלל לא מכירים. לא מזמן נכתב עלינו שאנחנו אתר השידוכים הגדול בעולם לציבור הדתי. כמעט בכל יום יש חתונה של "שלישי גן עדן". והשבוע היה שיא: יום אחד בו שלושה זוגות הודיעו לנו שהם מתחתנים.

למי האתר מיועד? האתר מיועד לציבור הדתי,

אנחנו לא עושים מבחני קבלה ל"דתיים". פעם מישהו העיר את תשומת ליבנו לכך שיש אצלנו הכי הרבה הגדרות ל"רמה דתית" מכל אתר אחר, החל מ"דתי לאומי תורני" דרך "דתי-לאומי" ו"דתי לייט" כולל "דתי" ש"וכו'. כמו כן, אחד הדברים הייחודיים לנו, הוא שלמרות כל הפרסום והכתבות המפרגנות, עדיין יותר מחצי מהגולשים, ענו בסקר שהיה באתר, שהם הגיעו אלינו דרך המלצה אישית מחבר.

נתונים על פי נתוני גוגל, יש לאתר כמעט חצי מיליון כניסות בחודש. נרשמים

כל יום כמעט מאה גולשים חדשים ואת החתונות כאמור, אנחנו כבר לא סופרים. חשוב להבין שעל פי נתונים שנמצאים בידינו, חלק ניכר מהציבור הדתי לאומי הפנוי גולש ב'שלישי גן עדן'.

אור דווקא בחג החנוכה חשובה כל כך האמונה בכך שניתן למצוא את החצי השני, את

האור. אסור ליפול למרה שחורה. חייבים להמשיך למרות הקושי שבדבר ליזום הכרויות, להיות עם ראש פתוח ולא לשפוט אדם במבט שטחי.

סיפורי חתונה הזוי - מרגש, כל הזמן אנחנו שומעים על

סיפורים מרגשים ומיוחדים על אנשים שהכירו דרכנו. לפני זמן קצר היינו בטיול משפחתי בנחל ג'ילבון וטייל שם זוג שסיפר לנו מהוה להוה על כך שהכירו דרך האתר. סיפרנו להם על הקשר שלנו לאתר והם לא האמינו לנו. נקווה שעכשיו הם יקראו את הכתבה ויאמינו...

אותנו אל הישועה. גם החבר הסביר שאין מה לעשות ובאופן כללי עם כל הרצון הטוב, (ובאמת היה לו רצון טוב והוא נהדר), אין לו מושג מה לעשות. לבסוף התגנבה לאוזנינו שמועה על טכנאי מזגנים ששמו הולך לפני המכונה גם: 'הקוסם'. גם אמין, גם לא יקר וגם מתקן את הטעון תיקון. התקשינו להאמין אך לבסוף החלטנו לזמן אותו אלינו ויהי מה. אלא שאיש מקצוע שכזה לא קל להשיג. **נאלצתי להשתמש בכל כושר השכנוע שלי כדי לסחוב אותו אלינו מירושלים אל מעבר להרי החושך (ויש שיאמרו מעבר לקו הירוק).** ואז הוא הגיע. המושיע. ואיש את השמועות. היום אפשר ללכת בבית מבלי לתהות אם ייתכן שאנחנו בכל זאת עדיין בחוץ. אני מכל מקום, אמליץ לילדי לבחור לפחות כתחביב בתחומי החשמלאות / השרברבות, תיקון הרכב. כדי שלא יצטרכו לבזבז שלושה ימי עבודה בשנה על המתנה למושיע. שבינינו, אף אחד לא ממש מבין מה הוא עושה ■

תוך התנצלויות חוזרות ונשנות על כך שאני מפריעה את מנוחתו, ושאלתיו אם יוכל לפנות מזמנו היקר שעה עבורנו לצורך תיקון המזגן והעלאת הטמפרטורה בביתנו מאיזור פינלנד ושכנותיה לארצות החום המזרחיות. הטכנאי, כיאה לטכנאי מזגנים, מיד יידע אותי שהוא עסוק. אחרי שבכל זאת הצלחתי לקבוע איתו שעה, הבנתי מיד שהיא בגדר המלצה בלבד. אי אפשר לסמוך עליו שהוא אכן יגיע, וגם אם יגיע, אזי ככל הנראה לא בשעה הנקובה, וגם אם המזגן יעבוד אחרי הביקור, הוא לא מבטיח שהוא לא יתקלקל אחרי יומיים טוב. ושוב התברר לי כיצד אנחנו כחומר ביד היוצר בידי אנשי המקצוע, יהיו אשר יהיו. ואכן לאחר שהופיע על מפתן דלתי יומיים לאחר שקבענו, בשעה הלא יעודה, ברוב טובו, הוא הודיע לי שהוא לא מסוגל לתקן את הבעיה ובכל מקרה "אין הצר שווה בנק המלך", כלומר: "לא שווה לך לתקן גברת, תקני חדש, יש לי בשבילך משהו מצויין. בשלב הזה החלטנו לגייס חבר טוב. אמנם לא טכנאי מזגנים אבל משהו שיקרב

המזגן שלנו התקלקל. לכאורה בעיה טכנית קלה לפתרון, אך למעשה מדובר באסון טבע (!). זאת מהסיבה הפשוטה שכידוע לכולנו התוכנית "יצאת צדיק", היא לא רק בידור לשעות הערב, אלא מציאות אמיתית שמאיימת להכניס אותי להיסטריה קלה בבואי לפתור את שאלת השאלות איך גם לדאוג לטכנאי ביום ובשעה בה קבענו שיגיע, גם לוודא שהמזגן באמת יתקן וגם לא לצאת עם נזק בכיס שיהיה חסר פרופורציות לנזק במזגן. בשל כך החלטתי לדחות את הקץ וכך חלפו להם שלושה חודשים חמים ללא מזגן. אלא שאז הגיע החורף...

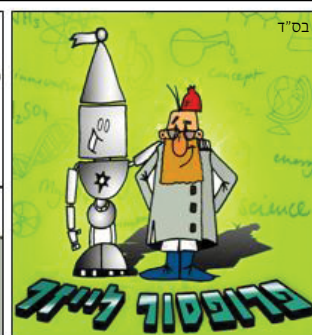
לסבול מחום בלתי נסבל זה דבר אחד, אבל להזמין חברים לילדים לבית ששווה מתחת למינוס זאת כבר עילה לזמן את רשויות הרווחה לביתנו. על כן שינסתי מותניי ופניתי לאיש שהתקין לנו את המזגן. מודעת לנחיתותי בתחום השכלת המזגנים, פניתי בדחילו ורחימו לטכנאי

המדור מוקדש ל: רחלי ואביהו אטינגר; אורי דרור כהן וראות קריק; שני ואריה סבלייב; רותי ושמואל; מויש יאול ותמימה פטרייזל; חנה וייס ומאיר קם; נורית נחמיאס וגיל זילברשטיין; שמרית כהנא ומיכאל פאר; **שהתחננו מתחתנים השבוע**; ול: מתן שפיר ושני רותם; אביה הירשפלד ולאלקים פרידמן; חרות גולדרייך ואביה; אביטל פילבר ויהודה זנד; שלומי ויעל גולדשטיין; שרונה מעוז ועופר חדר; אבי ירושלמי ודלית כהן; חננאל גינזבורג וצופית דיאמנט; מירב קאופמן וגלעד שמעון; מיכאל ריגלר ורבקה יוסיפוב; **שהתארסו בשבוע האחרון.**

ולכל אלו שעדיין מחפשים, בקרוב אצלכם!

גם לכם היו פדיונות בדייטים? **גם לכם** במאס לשמוע את השאלה איך יראה שולחן השבת שלכם, ועוד יותר את התשובה של הצד השני שלחו אלינו ל: gdaat@pisrael.com או ספרו לנו בפייסבוק פדיונות וסיפורים מצחיקים מדייטים, ואת הסיפורים הטובים ביותר נכניס לבועות בקומיקס.

שאלה:

אנחנו נשואים יותר משנה. עוד לפני החתונה ידענו שיש בינינו הבדלים מנטליים והיינו בטוחים שעם הזמן זה ייפתר. אבל במציאות, אני רואה שהפערים האלה הופכים לוויכוחים בלתי פוסקים. אני מגיע מבית שחי ברמת חיים גבוהה ולכן הורגלתי. ואילו אשתי באה מבית שחי בו בפשטות. לפני החתונה עוד צחקנו על זה אבל במהלך השנה שאנחנו נשואים כל יציאה או קניה איכותית ויקרה הופכת לוויכוח ומריבה. תמיד מתקיים דיון אולי זה יקר מידי וחבל על הכסף וכיוב'. למרות שיש לנו כסף היא מתנגדת להוציא על דברים ומעדיפה לקנות פשוט וזול. מוזר לי שדווקא על זה היא כל כך מתעקשת מפני שבשאר הדברים שיש ביננו חילוקי דעות אנחנו מוותרים זה לזה. מהי הדרך להגיע ליישור קו?

תשובה:

אתה מדבר על ההתנגדות שלה אבל למעשה שניכם מתנגדים לחיות באורח החיים של השני והשאלה היא - למה? יכולות להיות לכך 2 סיבות: האחת - סיבה עקרונית: מתוך עקרון לחיות בפשטות ולהסתפק במועט. ואצלך - חשוב להשקיע במשהו יקר, איכותי טוב שיחזיק מעמד ולא יתקלקל אחרי זמן קצר.

הסיבה השנייה - הרגל: היא כך הורגלה מבית הוריה ולא רואה כל סיבה לשנות את ההרגל. היא באמת רואה בקניית דבר יקר בזבוז, בזמן שאפשר לקנות יותר זול. ואילו אתה התרגלת שאם קונים משהו, אז כדאי להשקיע בדבר איכותי וטוב. ולמעשה, למה לקנות משהו פשוט אם אפשר לקנות משהו איכותי?

כל אחת מהסיבות היא לגיטימית, אבל השאלה היא מדוע דווקא הנושא הזה יוצר אצלכם ויכוחים ומריבות? איך זה שאתם לא מצליחים לוותר מידי פעם זה לזו דווקא בנושא הזה, ואילו בשאר הנושאים בהם יש לכם חילוקי דעות אתם מצליחים לבוא זה לקראת זה?

יתכן שחוסר הויתור שלה לרצון שלך לקנות דברים יקרים או לחיות ברמת חיים גבוהה, או החוסר ויתור שלך לחיות בפשטות נעוץ בחשש אחר. בחשש מלאבד את ה"אני". החשש שאני הולכת להיות משהו אחר שהוא לא ה"אני" שאני מכיר בעצמי. החשש הוא לא מהשינוי עצמו, אלא מהמשמעות שלו. ולכן אתם רבים ומתווכחים.

יש כאן מעין מאבק על טריטוריה. **כאשר תתנו לגיטימציה לראיה ולדעה של כל אחד מכם, תראה שההתנגדות של כל אחד מכם, ולצורך העניין - ההתנגדות של אשתך לאורח החיים שלך תלך ותדעך.** ברגע שלא תגיע עם הדרישה לשנות אותה או לכפות עליה את אורח החיים שלך אלא תאפשר לה להיות ה"יא", כאשר תכבד את הרצון שלה וההרגלים שלה, תראה שהיא תיפתח יותר ותהיה קשובה לצרכים ולרצונות שלך. זה לא יאיים עליה ועל הטריטוריה המחשבתית והעקרונית שלה. ואז ההתייחסות לפערים באורח החיים תהיה כמו לשאר הנושאים בהם אתם מצליחים לוותר זה לזו לפי הצורך והעניין.

האיר:

חמש שנים עברו בלי שדיברנו, וגם כעת דבר לא משתנה. מילים כתובות על גבי גליון, ללא חיוך של דיבור. חמש שנים עברו מאז הפסקת להיות החבר הטוב שלי. אמרת שזה כבר לא יהיה אותו דבר, ואתה יודע מה? - צדקת. נכון, סיפרתי עליך משהו שלא הייתי צריך לספר, למי שלא צריך לספר. מעלתי באמונה, פגעתי בך ונפגעתי. לא קל להיות חבר טוב של מישהו שלא שוכח ולא סולח, אבל לא תמיד בוחרים חברים. באותו מפגש אחרון אמרת לי שתבוא לחתונה שלי ובזה ייגמר הקשר. אבל אני לא צריך בחתונה שלי עוד אדם שלא קשור אלי. יהיו מספיק כאלו מצד הכלה. רצייתי שהמאיר של פעם יבוא. רק קצת יותר שכן וסלחן. אני מצידי מביטח להיות אותו בני של פעם, רק קצת יותר רגיש. אז אולי תבוא?

שלך, ז. זריין

המעוניינים להתייעץ או לשתף את הקוראים במכתביהם מוזמנים לשלוח למייל: gdaat@pisrael.com עבור "גילוי לב"

הבית | יוצאים לדרך חדשה

זבולון כלפה - מנהל הקהילה בקיבוץ דביר ומספר 7 ברשימת הבית היהודי לנכנסת

להביא בשורה שתשפיע על כל ישראל, בשורה ערכית של התיישבות וחינוך לערכים. בשורה שאומרת שכולנו חיים כאן יחד ופועלים למען עתידנו.

40 הימים שנותרו עד להצבעה בקלפי, הם ימים לא פשוטים עבורנו. עלינו לאזור את כוחותינו ולומר בקול ברור, "כולנו מצביעים לבית היהודי- איחוד הלאומי". מפלגות אחרות, שהורגלו בשנים האחרונות לקבל נתח מקולות המגזר, ימשיכו לנסות ולקבל אותם.

על כל אחת ואחד מאיתנו להבין שהמענה היחיד שייתן כוח למפעל הציוני בארץ ישראל, היא האחדות- אם אנחנו רוצים להמשיך ולגדל את עשייתנו בגרעינים המשימתיים בנגב ובגליל, במפעלי ההתיישבות, בחינוך, ברווחה ובביטחון, עלינו להשמייע קול רם אחד, מאוחד. מול אחדות כזו, כבר אמרו רבותינו, לאף אחד אין כוח לעמוד.

אני קורא לכולנו להצטרף אלינו עוד היום ולפעול למען ההצלחה שלנו. הבה ניתן לרוח המפעמת בנו להיות רוח האחדות, שיתוף הפעולה ואהבת ישראל. כוחנו באחדותנו, אך יותר מזה- כוחו של עם ישראל, שהוא מטרתנו, גדל ויתחזק ככל שנתחזק אנחנו באהבה ובאמונה.

מזה כ- 15 שנים שליבי נכמר בכל פעם שאני מסתכל על הנציגות שלנו בכנסת- לא כי האנשים אינם טובים וראויים, אלא כי נדמה שאין קול אחד מרכזי שמנחה את הציבור שלנו ופועל להשגת מטרותיו בכנסת. המחסור בקול אחד, החוסר באחדות של הציבור הוביל במהלך השנים האחרונות למהלכים קשים כנגד ציבור הציונות הדתית. אחד המהלכים הללו גרם לגירוש מגוש קטיף ובתוכם משפחתנו. לאחר עשייה ארוכה בשטח, החלטתי שהגיע הזמן לעבור ולהשפיע בכנסת.

החזון שלי היה אותי בכל שלב במאבק נגד הגירוש מגוש קטיף, היה שילוב וחיבור של כלל הכוחות, דבר שהניב לכידות גדולה בציבור שלנו ופעל גם על כלל הציבור בארץ. כעת, אחרי שנים של פילוגים, אני מאמין שכעת ישנה בשורה לציבור הדתי- לאומי ולכלל ישראל.

האיחוד הלאומי-תקומה והבית היהודי התאחדו ונדמה שהרוח שהייתה קיימת בעבר ובמשך שנים רבות, שבה וחוזרת ברוב עוז. הרוח של "הביחד", הפיחה רוח חיים בארץ כולה. כבר איננו מדברים על הציבור הדתי לאומי כאל ציבור מופשט, המפוזר בין מפלגות שונות. הפעם אנחנו יכולים לעשות זאת. אנחנו יכולים

כמעין המתגבר

ישורון בר טוב

עין אל פרעה

במערב הרי חברון, מתחת לשוב אדורה, נמצא שטח עתיק במעיינות, אחד היפים שבהם הוא עין אל פרעה. בריכה מקורה (4 על 5 מטרים, בעומק מטר וחצי) שממיה זורמים אליה מהנביעה הסמוכה. בסמוך נמצאת גם בריכה נוספת, לא מקורה, בגודל 3 על 3 ובעומק מטר וחצי.

איך מגיעים: נוסעים לכיוון אדורה (לבאים מירושלים, כביש 60 לכיוון קרית ארבע ופנייה אחת לפני הפניה לקרית ארבע פונים לכביש 35 וממשיכים ישר). בערך קילומטר וחצי אחרי אדורה (מערבית לאדורה) פונים שמאלה לואדי, ובצומת הבא, בערוץ הנחל, שוב שמאלה. נוסעים עוד כחמש דקות עד שמגיעים לצומת שבילים, כמה מטרים לפני הצומת נמצאת הבריכה הפתוחה, בצד ימין. על מנת להגיע לבריכה המקורה, יש לפנות ימינה וממש אחרי הפניה תבחינו מימינכם במבנה עם מדרגות ומעקה, תעלו לשם ותגלו בריכה מדהימה.

חשוב! לטיול בהמשך הנחל צריך להגיע עם נשק.

עונה מועדפת: כל השנה

מרחק הליכה מהרכב:

30 מטרים

איזור: מערב הרי חברון

(מפת סימון שבילים מס' 9 - מבואות ירושלים)

מעיינות נוספים

באיזור: עין א-תניה,

עין א-דליה, עין סעביה

מתאים ל: אוהבי

"מעיינות, נוף מדבר

ומה שבניהם".

מאחורי ההר - אתר המעיינות של ישראל www.meahori.co.il

פיצוחים

חידה בחרוזים לשולחן השבת מאת מרדכי פרימן
תשובות שילוח למייל: gdaat@pisorael.com
עד יום שלישי הקרוב

המילה שאנו מחפשים בפרשת 'מקץ' -
לכם אני מיעץ,
לא ללכת רחוק
אלא לשמור על החוק!
לקרוא אותה מן הסוף,
ואז תוכלו לחשוף
בפסוק הראשון - בלי הרבה דיבורים
משהו שעל הפת מפורזים!

חידת השבוע

תשובות מהשבוע שעבר

בפרשת 'וישכ' בפסוק השני נאמר:
'את בני כלה ואת בני יולפה משיאבד'.
המילה נשי משמאל לימין היא משהו
שאינו חדש כלומר: ישן.

הזוכה: משפחת דין מאלעד

פתרון החידה מהשבוע שעבר:

נתיבות שלום

הזוכה בשבוע שעבר:

אלעד אליהו

פתרתם את החידה? זכיתם בפרס ללא הגרלה!

שלחו אלינו למייל dabrishir@neto.net.il את פתרון החידה. הראשון שיישלח את התשובה הנכונה יזכה בספר מתנה. הספר יישמר בעבור הזוכה בחנות דברי שיר בתחנת המרכזית ירושלים למשך שבוע.

בנוסף, לאורך כל השבוע, כל מי שייגיע עם גיליון גילוי דעת ויאמר את פתרון החידה למוכר באחת מחנויות הרשת - פתח תקווה (איכילוב 8), רמת גן (האצ"ל 60) ובתחנת המרכזית בירושלים, יזכה ב-10% הנחה על כל קנייה! (מלבד גמורות).

חידת השבוע

מיהם זוג הציירים שאותנו משגעים
בקומיקס המתאימים כל חג? כעת
בני הזוג הוציאו לכם, ילדים ונוער,
קומיקס לכל פרשה ופרשה כדי
לענג לכם את השבת בתוכן קדוש
אך משעשע כאחד.

התדעו ילדים מיהו הזוג ומהו
הספר החדש על הפ"ש?

בחסות רשת התרבות היהודית

תורה-מן

מאת
יוסי שחר
פרק 39

הערות ותגובות: shaharyosi@gmail.com

הכל החל בימים ההם... כימי מלכות הרשעה...
תענוג! אין כמו להיות 'יוני' ולראות את מלחמות האלדאטורים! חיים שיש בהם!

כן, אה? דבש... הכל דבש!

לפתע, הופיע תורה-מן והתערב בשירה. אתם לא זיסל וקלמן? היתם תברואת בנית המדרש של חסידות רופשיץ! הלא כן?

מה פתאום? אנחנו... יוניס!

תורה-מן העמיד את זיסל וקלמן על סעודה... התכוונת לומר 'מתיוונים'! זו תמונה שלכם...

איה לנו נחשפנו... רק אל תכה בנו!

אל דאגה, לא אפגע בכם... הפעם. אבל אספר לכם וורט נפלא על חנוכה ששמעתי מהרב...

וורט ישיא

תורה-מן, הידוע בכשרונו בסיפור וורטים ומעשיות חסידים, סיפר לכם את הוורט בנעימות לשון והשירים פעורי פה!

הו! כבר שכחתי עד כמה מתוק הוא טעמה של תורה! ספר לנו וורט נוסף! אנו רוצים לשוב ולהתפלל בבית המדרש!

וכך, האבול תורה-מן את הפתיונים בסופגניות עד שנידלו כרס וקין והפכו לתלמידים חכמים מופלגים!

מא תנוכה? דתנו רגנו!

לצפייה בפרקים נוספים של תורה-מן: www.mushoncomics.co.il

נס חנוכה - נס מיותר?

על פי ההלכה בזמן שהכל טמא מותר לעבוד במקדש בטומאה - אם כן, מדוע נזקקנו לנס פך השמן? וכי ה' עושה ניסים מיותרים? לקושיה זו יש תירוץ נפלא: אכן, לא היה צורך בנס. אך ה' זיכה אותנו בנס להראות את חובתו היתרה לישראל וכדי לגלות שכל הניצחון במלחמה גם הוא היה נס, שמן הניסים הגלויים אדם מודה בניסים הנסתרים. לכן בחנוכה, אנו נוהגים כמנהג מן מהדרין - דבר שלא סבאנו בחגים אחרים. להראות חיבה יתרה לה'!

גופרים את ההלל

מבצע "8 אור" מסתיים בעוד יומיים!

כל נרשמת שמינית מקבלת 8 חודשים במתנה!
מהרי להירשם ולהיכנס להגרלה!

עדה גיל מתעדת את ההתמודדות עם הסרטן	פוליטיקלי-קורקט גשות הליכים המגוררים מדברות	מיוחד לעטבת: המלצות ספרים ליום הקדיש הכללי, אורנה קנין מסדדת לך בית חורפי, אמנות לפנים משתנות בחוויה
תחרות הסרטים דוקו-י"ש לייחוי יום צילומים בשומרון	לאורה נלך רשמים מהרכבת רחל לניה ערה	עודת הנבנים הופנים יצאים לקצות

הלל. זה הזמן שלך וזה הזמן אכזרי!
אל תישארי מאחור, 'הלל' מזמין אותך להצטרף!
www.halel4U.co.il 054-9393030

גיליון אור
אורנה קנין
אורנה קנין
ההצטרפות ללא התחייבות ובתנאים מיוחדים

גיליון אור

15

ללמוד לעומק לנסוק לגבהים

יום פתוח
יג' בטבת
26.12.12
בתיאום מראש

ta Zizu

תמר-ישיבה מדעית טכנולוגית בגולן בשיתוף חיל האוויר

תמר - ישיבה ייחודית ברמת הגולן אשר תכשיר דור של אנשי תורה ומדע ברמה גבוהה, במגמות הטכנולוגיות המובילות. הישיבה שמה דגש על פעילות חינוכית המעצבת אישיות ערכית וחברתית עם מצוינות לימודית. הצוות החינוכי מכוון את התלמידים להשפיע בתוך הצבא כבני תורה כבעלי ערכים ציוניים לאומיים בתפקידים מעניינים ומאתגרים בחיל האוויר. הקמפוס נמצא בלב נופיו הקסומים של הגולן עם נוף מרהיב לכינרת מוקף במדשאות ירוקות רחבות ידיים ומשרה אוירה משפחתית.

**מסלולי הלימוד: מדעים • אלקטרוניקה ומחשבים • אווירונאוטיקה
לבוגרי כיתות ח' וט'**

ישיבה מדעית טכנולוגית

